

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy w świetle stanowiska zawartego w wyroku Bruno i in klauzulę 4 porozumienia ramowego należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który – jak art. 3 ust. 4 Real Decreto [dekretu królewskiego] 625/1985 z dnia 2 kwietnia (rozporządzenie w sprawie świadczeń z tytułu bezrobocia), do którego odsyła zasada 4 ustępu 1 siódmego przepisu dodatkowego do Ley General de Seguridad Social – w przypadkach zatrudnienia w „wertikalnym” (tylko trzy dni w tygodniu) niepełnym wymiarze czasu pracy do celów obliczenia okresu wypłaty świadczenia z tytułu bezrobocia wyłącza dni nieprzepracowane, mimo że zostały za nie odprowadzone składki, co skutkuje skróceniem okresu wypłaty przyznanego świadczenia?
- 3) Czy zakaz bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć ustanowiony w art. 4 dyrektywy 79/7⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakaz ten zabrania istnienia lub stoi na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego, który – jak art. 3 ust. 4 Real Decreto 625/1985 – w przypadkach zatrudnienia w „wertikalnym” (tylko trzy dni w tygodniu) niepełnym wymiarze czasu pracy wyklucza zaliczenie jako dni, za które odprowadzono składki, dni nieprzepracowanych, co skutkuje skróceniem okresu wypłaty przyznanego świadczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 14, s. 9

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6, s. 24)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Hiszpania) w dniu 27 lutego 2015 r. – Christian Liffers/Producciones Mandarin, S. L. i Gestevisión Telecinco, S.A.

(Sprawa C-99/15)

(2015/C 171/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Liffers

Druga strona postępowania: Producciones Mandarin, S.L. i Gestevisión Telecinco, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że poszkodowany w rezultacie naruszenia praw własności intelektualnej, który dochodzi odszkodowania z tytułu szkody majątkowej ustalonego na podstawie sumy opłat licencyjnych, honorariów autorskich lub opłat, które byłyby mu należne w razie poproszenia przez naruszającego o zgodę na wykorzystanie danych praw własności intelektualnej, nie może dodatkowo żądać zadośćuczynienia za doznaną krzywdę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 45.
